

465.

Mica plangorēq; dedit tot matribus unum.
Hac laceros erines nudata uestice rupta
Ulla genas fecūt · nudū ferit altera pugnis
Pectus & infelix mater · nec uā modo mater
Orba · super gelidum frustra premit ubera natum,
Quis tibi tunc lano cernenti talia sensus.
Quos sic dabas fremitus cum uulnera feruere late
Prospiceres arte ex summa uastumq; uideres
Miseriante oculos tantis clancorib; aequor
Extinctisq; tamen quāuis infartibus absens
Taesens xpe ent · qui seā pericula semper
Suscipit · & poenas alieno incorpore sentit.
hic incipit Auct. lib. b. patr. hanc p. dec.
A st. uli bissenos a&tatis contigit annos.
Corde indebatur senior legisq; magistros.
Inter ut e meritis residebat iure magister.
NE^t BI BΛP^t H^t A I U R X^t P C .
Nec mora quas & enim uoltans ptempora mundus
Nouit habere moras susus maiore inuenta
Sexquas ilustra gerens placida tollans ad undam
fb Hoc spacium decarne trahens xri q; meatu
Humanā pparte tulit senioribus ēē